

[Arbejdsministeren]

tvinger alle virksomheder ind i præcis samme mønster.

Som man ved, har regeringen overvejelser om på anden vis, ad frivillighedens vej, at udvide mulighederne for at udbrede ejendomsretten til virksomhederne. Regeringen mener, at det er denne vej, man må gå, og finder ikke, at et oplæg som det, der her foreligger fra de radikale i form af et beslutningsforslag om at fremsætte lovforslag om obligatorisk overskudsdeling og medeje for de ansatte, er velegnet som grundlag for fortsatte drøftelser om udbredelse af medejendomsretten til virksomhederne.

Jeg vil i øvrigt gerne sige om de radikales sammenkædning af en obligatorisk overskudsdeling med indkomstpoltikken, at regeringen ikke finder, at indkomstudviklingen bør reguleres gennem overskudsdeling og slet ikke i den nuværende situation, hvor en række virksomheder slet ikke har noget overskud.

Regeringen kan altså ikke støtte et beslutningsforslag om overskudsdeling i form af en tvungen ordning for virksomhederne og for de ansatte.

Bakholt (S):

Da mit partis ordfører, hr. Hans Jørgen Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg knytte nogle bemærkninger til det forslag, som det radikale venstre har fremsat.

Forslaget om overskudsdeling og medeje for ansatte, har jo efterhånden i mange versioner været gjort til genstand for adskillige drøftelser her i folketinget. I bemærkningerne til det forslag, som det radikale venstre har lagt frem, fremhæves specielt fagbevægelsens og socialdemokratiets forslag om økonomisk demokrati og senere vores forslag om overskudsdeling. Vi har i socialdemokratiet og fagbevægelsen gennem mange år gjort os til talsmand for, at skulle man føre en langsigtet og forsvarlig økonomisk politik, måtte der samtidig føres indkomstpoltik kombineret med overskudsdeling. For at rimeligøre en indkomstpoltik er det nødvendigt efter vores opfattelse med overskudsdeling, så de ansatte kan få andel i et overskud i forhold til den investerede risikovillige kapital. En sådan ordning vil efter vores opfattelse gøre erhvervslivet mere konkurrencedygtigt, og samtidig vil det sikre, at den stør-

re indtjening vil blive fordelt på en mere fornuftig og rimelig måde til gavn for lønmodtagerne i dette samfund.

I bemærkningerne til det radikale venstres forslag står der bl. a.:

»Den økonomiske situation er nu så alvorlig, at der nødvendigvis må gennemføres en langsigtet indkomstpoltik. Derfor kan beslutningen om obligatorisk overskudsdeling ikke udskydes længere.«

Heri er vi enige med det radikale venstre. Den situation, det radikale venstre nu ser for sig, er den samme, som vi har set for os i mange år, helt tilbage til 1973, hvor vi begrundede vores økonomiske forslag med de samme ting. Vi vil i socialdemokratiet hilse de radikale velkommen med et »bedre sent end aldrig«.

Jeg vil dog også benytte lejligheden til at erindre det radikale venstre om, at socialdemokratiet i 1979 fremsatte et beslutningsforslag om obligatorisk overskudsdeling, men de radikale sagde nej dengang. I 1981 havde vi en redegørelsesdebat om overskudsdeling, men heller ikke da var det muligt med en dialog med det radikale venstre. Man må spørge det radikale venstre: hvad har man gjort reelt for at få et overskudsdelingsforslag frem? Det radikale venstre var med til at foretage alvorlige indkomstindgreb i oktober sidste år. Da forsøgte man ikke at få gennemført en overskudsdeling sammen med de indgreb, man foretog. Man har ikke engang fået tilsagn fra regeringens side – det fremgår jo klart af arbejdsministerens svar til det radikale venstre nu – om, at der vil komme et sådant forslag. Man må spørge sig, om det, de radikale kommer med nu, ikke bare er et plaster på en dårlig samvittighed, som man har fået ved at foretage de overenskomstindgreb i oktober måned.

Jeg vil også benytte lejligheden til i denne sammenhæng at advisere folketinget om, at socialdemokratiet i løbet af 1983 vil fremsætte et forslag om overskudsdeling, og måske kan det sammen med de tanker, de radikale nu har gjort sig, føre frem til et resultat, men det kræver, at de radikale frigør sig af det borgerlige favntag, som man har indtryk af at de radikale i øjeblikket bindes af, og så udtrykker sig mere klart om, hvad det er, man vil.

Med disse bemærkninger tilsiger jeg forslagsstillerne, at vi vil drøfte seriøst med det